

ved invaliditet er uafhængig af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde.

A. BELGIEN

Lovgivningen vedrørende den almindelige invalideordning, den særlige invalideordning for minearbejdere og den særlige ordning for søfolk af handelsflåden.

B. DANMARK

Lov om invalidepension m. v. (bekendtgjort 15. april 1970).

C. TYSKLAND

Ingen

D. FRANKRIG

Al lovgivning om invalideforsikring, bortset fra lovgivningen om invalideforsikring inden for mineområdet under socialforsorgen.

E. IRLAND

Afdeling 6 i lov om social tryghed og sociale ydelser (Social Welfare Act) af 29. juli 1970.

F. ITALIEN

Ingen

G. LUXEMBOURG

Ingen

H. NEDERLANDENE

Lov af 18. februar 1966 om forsikring mod arbejdsudygtighed.

I. NORGE

Ingen

J. DET FORENEDE KONGERIGE

Lov af 14. juli 1971 om invaliditetsydelser.

Bilag V ændres og suppleres som følger:

»A. BELGIEN

... (uændret)

B. DANMARK

1. Som arbejdstager anses efter definitionen i forordningens artikel 1, litra a, ii), enhver i en arbejdsgivers tjeneste beskæftiget person, der er omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervs sygdomme.

2. Den i forordningens artikel 1, litra a, iii), fastsatte betingelse om tidligere at have været forsikret i henhold til en tvungen ordning mod det samme trangstilfælde inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere i den samme medlemsstat gælder ikke for personer, der er

medlemmer af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse.

3. Forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat end Danmark, medregnes ved optagelse som nydende medlem af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse, som om det drejede sig om beskæftigelsesperioder tilbagelagt i Danmark.

4. Arbejdstagere, pensions- eller renteansøgere, pensionister, renteberettigede og deres familiemedlemmer, der begærer naturalydelser i henhold til forordningens artikler 19 og 22, artikel 25, stk. 1 og 3, samt artiklerne 26, 28, 29 og 31, er berettiget til disse ydelser på samme vilkår, som efter dansk lovgivning gælder for A-medlemmer, når det påhviler institutionen i en anden medlemsstat end Danmark at afholde udgifterne ved disse ydelser.

5. Ved anvendelsen af forordningens afsnit III, kapitel 1, optages familiemedlemmer, bortset fra børn under 16 år:

a) til en arbejdstager, der er omfattet af dansk lovgivning, eller

b) til en i Danmark bosat person, der oppebærer pension eller rente efter dansk lovgivning,

som hovedsageligt forsørges af den pågældende arbejdstager, pensionist eller renteberettigede, og som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, automatisk i den sygekasse, hvoraf den pågældende arbejdstager, pensionist eller renteberettigede er medlem, på samme vilkår som denne (nydende eller bidragydende medlem, A- eller B-medlem).

C. TYSKLAND

... (uændret)

D. FRANKRIG

... (uændret)

E. IRLAND

1. Som arbejdstager anses efter definitionen i forordningens artikel 1, litra a, ii), enhver person, der er forsikret i henhold til en tvungen eller frivillig ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 4 i lov af 1952 om social tryghed og sociale ydelser (Social Welfare Act 1952).

2. Den i forordningens artikel 1, litra a, iii), fastsatte betingelse om tidligere at have været forsikret i henhold til en tvungen ordning mod det samme trangstilfælde inden for rammerne